

Predmet: Milorad Lazić i dr. – Medak

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 36/10

Glavni pretres, 2.03.2010.

Izveštaj: Gojko Pantović, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Save Guberšanina

Svedok dobro poznaje optužene. Za optuženog Đakovića zna da je jedno vreme bio u policiji i da je kasnije prešao u sastav vojske. Optuženog Vujnovića se ne seća iz kritičnog perioda, nije siguran da li je uopšte učestvovao u ratu. Sa optuženim Marunićem bio je nekoliko puta na položajima, ali ne zna u kom periodu. Za optuženog Konjevića zna da je bio aktivan inspektor u Gospiću, poznaje ga od svoje 15-te godine. Imao je nadimak *Šišarka*, to im je bio porodični nadimak. Ne seća se da li je bio sa njim na položajima.

U septembru 1991. godine bio je u sastavu vojske u Medačkom džepu, na položajima u Gospiću. Mobilisan je od strane vojske bez formalnog službenog poziva. Dan danas ne zna da li je pripadao TO ili vojsci SAO Krajine. Od oružja je dužio automatsku pušku. Neposredno pre toga [septembar 1991.] pripadnici hrvatskih snaga blokirali su kasarnu [JNA], nakon čega je počela mobilizacija i raspoređivanje ljudi. Njegova jedinica držala je položaje kod groblja u Gospiću. Vodile su se intenzivne borbe. Linija razgraničenja bila je reka. Dovožili su ih do Medaka gde je bilo sabirno mesto, odakle su raspoređivani na položaje. Zna za kafanu *Jadran* u Medaku. Septembra i oktobra 1991. godine Medak je bio grantiran i nisu radile prodavnice, ali je kafana radila. Čuo je da su u Medaku bili neki gardisti, ali su svi bili u uniformama i nije ih mogao raspoznati da li su teritorijalci, gardisti ili redovni vojnici. Bilo je zarobljenika sa obe strane, ali ne zna gde su se nalazili hrvatski zarobljenici. Zna da je tada postojao zatvor u Kninu, nije mu poznato da je postojao zatvor u Medaku. Pričao je sa dvadesetak zarobljenika na položajima, ali se ne seća oštećenog Medunovića. Nikada nikoga nije saslušavao u kafani *Jadran*.

Ispitivanje svedoka Bogdana Matića

Svedok je u kritičnom periodu radio kao lekar u bolnici u Udbini.

Zna za optuženo Lazića, ali ga ne bi prepoznao. Optuženog Đakovića poznaje, ali ne zna da li ga je video dok je oštećeni Medunić bio u bolnici. Ne seća se niti mu je poznato da je bio u obezbeđenju bolnice te večeri kada je oštećeni Medunić doveden. Poznaje optuženog Konjevića. Poznaje i optuženog Vujnovića, ali ga nije viđao 1991. godine.

U prvoj polovini septembra 1991. godine, dok je bio u svojoj kući oko 100 m udaljenoj od bolnice, između 14 i 15 časova popodne, ispred njegove kuće stao je jedan automobil. Izašao je Jovica Ivančević i počeo da ga doziva. Jovica mu je rekao da je dovezao jednog ranjenika [oštećeni Medunić], da je taj ranjenik sa njim oštećenim išao zajedno u školu i molio ga da preuzme na lečenje, što je on i uradio. Ranjenik je bio krvav policu i teško je govorio. Ne seća se da li je sem njih dvojice bio još neko u automobilu. Odmah su ga odveli u bolnicu i pripremili za

hiruršku intervenciju. U operacionoj sali su zajedno sa njim bili medicinska sestra Danica Duraković i instrumentarka sa prezimenom Tišma. Nije vodio evidenciju kada je operacija započeta i dovršena. Nakon završene operacije, rekao je Ivančeviću pa nađe stražare koji će čuvati ranjenika i brinuti se za bezbednost unutar bolnice. U sobi sa pacijentom ležala su još četiri pacijenta, seća se samo jednog ranjenog policajca sa prezimenom Barać. Pitao je pacijente da li se slažu da kraj njih leži jedan pripadnik hrvatskih snaga i oni su se složili. Soba se nalazila u prizemlju, poslednja sa leve strane. Nakon operacije pacijent je bio svestan i komunicirao je ali otežano, tiho i usporeno. Na vratima sobe stražario je Dragan Đukić dok je još jedan čovek stajao na ulazu u zgradu bolnice, ali se ne može setiti njegovog imena. Nakon nekog vremena, otišao je na poziv sestre u njihovu sobu da smiri oštećenog Medunića, koji je bio vidno uplašen i uznemiren. Oštećeni Medunić priveo je manje od 24 časa u bolnici i sutradan oko 12-13 časova poslat je u bolnicu u Kninu. Lično ga je izveo sa jednim doktorom i medicinskom sestrom. Dok je oštećeni Medunić boravio u bolnici, došla je jedna grupa ljudi i tražila oštećenog Medunića, ali im nije dozvolio da uđu.

Ispitivanje svedoka Stojana Španovića

Svedok je penzionisani pukovnik JNA. U jednom periodu bio je i ministar odbrane Republike srpske Krajine.

Brigada TO formirana je 20.09.1991. godine. Dana 10.10.1991. godine postavljen je za komandanta brigade TO u Gospiću. Na teritoriji opštine Gospić nije boravio septembra 1991. godine.

Septembra 1991. godine u Gospiću je *pala* kasarna JNA, nakon čega su nastupile borbene aktivnosti ka Medaku radi spajanja se vojnim skladištem koje se nalazilo iza Medaka. Na području Gospića nije bilo komandanta TO pre nego što je primio dužnost. Bilo je više zasebnih jednica. Koliko mu je poznato u Medaku nije bilo policije. Nije mu poznato da su pripadnici policije SAO Krajina (*Martićevci*) septembra 1991. godine u kafani *Kod Bose* formirali policijsku stanicu. Poznato mu je da su u Medaku/Gospiću bili pripadnici garde, ali nema podatke o tome gde su bili smešteni ni gardisti ni policajci. Ne zna gde su držani zatvorenici, po logici stvari trebalo je da budu raspoređeni u zatvor u Kninu.

Ispitivanje svedoka Duška Lazića

Usled promene sastava sudskog veća glavni pretres je krenuo od početka, te je usledilo ponovno ispitivanje svedoka Lazića, koji se odrekao prava da kao brat optuženog Lazića ne svedoči.

Svedok je ostao pri svemu izrečenom prilikom prvog ispitivanja pred većem.

Komentar:

Predsednica veća predočila je svedoku Španoviću izjave optuženih Lazića i Konjevića date u istražnom postupku, gde su izjavili da im je u spornom periodu nadređeni bio svedok Španović, što je svedok izričito odbacio kao mogućnost i naveo da je 10.10.1991. godine postavljen za komandanta I brigade TO a da je dužnost primio 20.10.1991. godine.